

V I Lenin**Brev till Proletarskoje Delo**

Kamrater!

Vi har ändrat vår avsikt att underkasta oss den provisoriska regeringens dekret om arrestering av oss. Detta av följande motiv.

Av det brev från f. d. justitieministern Pereverzev som publicerades i tidningen Novoje Vremja i söndags framgår det med full klarhet att "ärendet" om Lenins och andras "spioneri" har arrangerats helt övertänkt av kontrarevolutionens parti.

Pereverzev erkänner alldeles öppet, att han har släppt ut okontrollerade beskyllningar för att framkalla raseri (det ordagranna uttrycket) bland soldaterna mot vårt parti. Detta erkänner gårdagens justitieminister som ännu igår kallade sig socialist! Pereverzev har avgått. Men ingen vågar säga huruvida den nye justitieministern kommer att avstå från Pereverzev-Aleksinskijs metoder.

Den kontrarevolutionära bourgeoisin försöker skapa ett nytt Dreyfusfall. Den tror lika mycket på vårt "spioneri" som den ryska reaktionens ledare trodde att judarna drack barnablod när de skapade fallet Bejlis. För rättssäkerheten finns i Ryssland inga som helst garantier i nuvarande stund.

Centrala exekutivkommittén, som räknar sig som den ryska demokratins befullmäktigade organ, hade utsett en kommission för spioneriärendet men upplöste den under de kontrarevolutionära krafternas påtryckningar. Ordern om vår arrestering ville exekutivkommittén varken direkt bekräfta eller upphäva. Den tvådde sina händer och förrådde oss de facto till kontrarevolutionen.

Beskyllningen mot oss för "sammansvärjning" och för "moralisk" "uppvigling" till myteri är redan av helt bestämd karaktär. Ingen som helst juridiskt exakt kvalificering av vårt påstådda brott ges av vare sig provisoriska regeringen eller sovjeten, vilka båda mycket väl vet att det helt enkelt är meningslöst att tala om "sammansvärjning" i en sådan rörelse som den 3-5 juli. Ledarna för mensjevikerna och socialistrevolutionärerna försöker helt enkelt blidka kontrarevolutionen, som redan ansätter även dem, genom att till den på dess anvisning utlämna en rad av vårt partis medlemmar. I Ryssland just nu kan det inte vara tal om vare sig någon legal grund eller ens några konstitutionella garantier, vilka finns i borgerliga välordnade länder. Att överlämna oss i händerna på myndigheterna skulle betyda att överlämna oss i händerna på Miljukov, Aleksinskij, Pereverzev m. fl., i händerna på ursinniga kontrarevolutionärer, för vilka alla anklagelser mot oss helt enkelt är en episod i ett inbördeskrig.

Efter vad som skedde den 6-8 juli får ingen enda rysk revolutionär längre hysa några konstitutionella illusioner. Det pågår en avgörande strid mellan revolutionen och kontrarevolutionen. Vi kommer liksom förut att kämpa på den förstnämndas sida.

Vi kommer efter måttet av våra krafter att fortsätta att bidra till proletariatets revolutionära kamp. Endast konstituerande församlingen, om den samlas och om det inte är bourgeoisin som sammankallar den, kommer att vara behörig att säga sitt ord beträffande den provisoriska regeringens order om vår arrestering.

N. Lenin

Proletarskoje Delo nr 2, den 28 (15) juli 1917

V. I. Lenin, *Samlade verk*, 5:e ry. uppl., b. 34, sid. 8-9

